Dziennik Urzędowy L 286

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 61

14 listopada 2018

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1708 z dnia 13 listopada 2018 r. obejmujące nazwę „Însurăței" (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013** 1

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1709 z dnia 13 listopada 2018 r. określające cechy techniczne modułu *ad hoc* na 2020 r. dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą w odniesieniu do badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98** [1] 3

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1710 z dnia 13 listopada 2018 r. dostosowujące współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/866** 10

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1711 z dnia 13 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1371/2013 w odniesieniu do terminu stosowania zwolnień przyznanych indyjskim producentom eksportującym** 12

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1712 z dnia 13 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1013 nakładające tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali** 17

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa Rady (UE) 2018/1713 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do stawek podatku od wartości dodanej stosowanego do książek, gazet i czasopism** 20

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

★ **Decyzja Rady (UE) 2018/1714 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony, w odniesieniu do regulaminu Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych** 22

★ **Decyzja Rady (UE) 2018/1715 z dnia 12 listopada 2018 r. w sprawie wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2020 r., rocznej kwoty na 2019 r., pierwszej raty za 2019 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2021 i 2022** 30

★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1716 z dnia 13 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/776/UE ustanawiającą Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego** 33

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1708

z dnia 13 listopada 2018 r.

obejmujące nazwę „Însurăței" (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]), w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja rozpatrzyła wniosek Rumunii o rejestrację nazwy „Însurăței" i opublikowała go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]).

(2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

(3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Însurăței" należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Însurăței" (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. C 144 z 25.4.2018, s. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1709

z dnia 13 listopada 2018 r.

określające cechy techniczne modułu *ad hoc* na 2020 r. dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą w odniesieniu do badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie ([1]), w szczególności jego art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jak podkreślono w komunikacie Komisji w sprawie strategicznych ram UE dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2014–2020 ([2]), konieczna jest poprawa jakości gromadzenia danych statystycznych dotyczących wypadków przy pracy i chorób związanych z pracą, narażenia zawodowego, a także złego stanu zdrowia spowodowanego pracą. Powtórzenie modułu *ad hoc* dotyczącego wypadków przy pracy i problemów zdrowotnych związanych z pracą, przeprowadzonego w latach 1999, 2007 i 2013, powinno umożliwić uzupełnienie danych przekazywanych przez państwa członkowskie na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 349/2011 ([3]). Ponadto powtórzenie tego modułu powinno dostarczyć informacji na temat narażenia zawodowego na czynniki ryzyka zagrażające zdrowiu fizycznemu i psychicznemu.

(2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1851 ([4]) określono i opisano obszary szczegółowych informacji („moduły cząstkowe"), które należy włączyć do modułu *ad hoc* na 2020 r. dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą.

(3) Komisja powinna określić cechy techniczne, filtry, kody oraz termin przekazywania danych w ramach modułu *ad hoc* dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cechy techniczne modułu *ad hoc* na 2020 r. dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą, filtry i kody, które należy stosować, oraz termin przekazania wyników do Komisji są określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3.
([2]) COM(2014) 332 final z 6 czerwca 2014 r.
([3]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 349/2011 z dnia 11 kwietnia 2011 r. w sprawie wykonania, w odniesieniu do statystyk dotyczących wypadków przy pracy, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1338/2008 w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (Dz.U. L 97 z 12.4.2011, s. 3).
([4]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1851 z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie przyjęcia programu modułów *ad hoc*, obejmującego lata 2019, 2020 i 2021 do celów badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 (Dz.U. L 284 z 20.10.2016, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W niniejszym załączniku określono cechy techniczne, filtry i kody do stosowania w ramach modułu ad hoc dotyczącego wypadków przy pracy i innych problemów zdrowotnych związanych z pracą, którego przeprowadzenie zaplanowano na 2020 r. Określono w nim również terminy przekazania danych do Komisji.

Termin przekazania wyników Komisji: 31 marca 2021 r.

Filtry i kody, które należy stosować w celu przesyłania danych: zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 377/2008 ([1]).

Kolumny zarezerwowane dla opcjonalnych współczynników ważenia, do wykorzystania w przypadku badania podpróby lub braku odpowiedzi: kolumny 226–229 zawierające liczby całkowite i kolumny 230–231 zawierające miejsca po przecinku.

1) **Moduł cząstkowy „Wypadki przy pracy”**

Filtr: 15 ≤ WIEK ≤ 74

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
ACCIDNUM		**Liczba wypadków przy pracy w ciągu ostatnich 12 miesięcy**	(WSTATOR = 1,2)
211		*Wypadki przy pracy powodujące obrażenia, które miały miejsce w okresie 12 miesięcy poprzedzających tydzień referencyjny*	lub (WSTATOR = 3-5 oraz EXISTPR = 1
	0	Zero	i YEARPR oraz
	1	Jeden	MONTHPR nie oznaczają daty
	2	Przynajmniej dwa	wcześniejszej niż 1 rok
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	przed
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	tygodniem referencyjnym)
ACCIIDTYP		**Rodzaj wypadku przy pracy**	ACCIDNUM = 1,2
212		*Czy ostatni wypadek przy pracy był wypadkiem w ruchu drogowym*	
	1	Wypadek w ruchu drogowym	
	2	Wypadek inny niż w ruchu drogowym	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	
ACCIDJOB		**Praca związana z wypadkiem**	ACCIDNUM = 1,2
213		*Praca wykonywana w momencie wystąpienia ostatniego wypadku przy pracy skutkującego obrażeniami*	
	1	Główna obecna praca	
	2	Druga obecna praca	
	3	Ostatnia praca (dotyczy wyłącznie osób niezatrudnionych)	

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 377/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie w odniesieniu do kodowania, które należy stosować w celu przesyłania danych, począwszy od 2009 r., wykorzystania prób cząstkowych do gromadzenia danych dotyczących zmiennych strukturalnych oraz określenia kwartałów referencyjnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 57).

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
	4	Inna obecna lub wcześniejsza praca	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	
ACCIDBRK		**Czas trwania nieobecności w pracy z powodu wypadku przy pracy**	ACCIDNUM = 1,2
214-215		*Liczba dni kalendarzowych, poza dniem wypadku, w ciągu 12 miesięcy poprzedzających tydzień referencyjny, w których dana osoba była niezdolna do pracy w wyniku ostatniego wypadku przy pracy skutkującego obrażeniami.*	
	00	Dana osoba nadal nie podjęła ponownie pracy, ponieważ nie wróciła jeszcze do zdrowia po wypadku, ale przewiduje podjąć pracę w przyszłości	
	01	Dana osoba przewiduje, że nigdy nie podejmie już pracy z powodu zaistniałego wypadku	
	02	Mniej niż jeden dzień lub brak okresu poza pracą	
	03	Co najmniej jeden dzień, ale mniej niż cztery dni	
	04	Co najmniej cztery dni, ale mniej niż dwa tygodnie	
	05	Co najmniej dwa tygodnie, ale mniej niż jeden miesiąc	
	06	Co najmniej jeden miesiąc, ale mniej niż trzy miesiące	
	07	Co najmniej trzy miesiące, ale mniej niż sześć miesięcy	
	08	Co najmniej sześć miesięcy, ale mniej niż dziewięć miesięcy	
	09	Od dziewięciu do dwunastu miesięcy	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	

2) **Moduł cząstkowy „Problemy zdrowotne związane z pracą”**

Filtr: 15 ≤ WIEK ≤ 74

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
HPROBNUM		**Liczba problemów zdrowotnych związanych z pracą w ciągu ostatnich 12 miesięcy**	(WSTATOR = 1,2) lub
216		*Problem lub problemy zdrowotne w zakresie zdrowia fizycznego lub psychicznego, z wyłączeniem wcześniej zgłoszonych wypadków przy pracy, zaistniałe u danej osoby w ciągu 12 miesięcy przed tygodniem referencyjnym, które zostały spowodowane lub pogłębione przez pracę.*	(WSTATOR = 3-5 oraz EXISTPR = 1)
	0	Zero	
	1	Jeden	
	2	Przynajmniej dwa	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
HPROBTYP		**Problemy zdrowotne związane z rodzajem pracy**	HPROBNUM = 1,2
217-218		*Rodzaj najbardziej poważnego problemu zdrowotnego spowodowanego lub pogłębionego przez pracę*	
	00	Problem układu kostnego, stawowego lub mięśniowego, który wpływa głównie na szyję, ramiona, ręce lub dłonie	
	01	Problem układu kostnego, stawowego lub mięśniowego, który wpływa głównie na biodra, kolana, nogi lub stopy	
	02	Problem układu kostnego, stawowego lub mięśniowego, który wpływa głównie na plecy	
	03	Problem z oddychaniem lub z płucami	
	04	Problem ze skórą	
	05	Problem ze słuchem	
	06	Stres, depresja lub stany lękowe	
	07	Ból głowy lub przemęczenie wzroku	
	08	Choroba serca lub zawał serca, lub inne problemu układu krążenia	
	09	Choroba zakaźna (zakażenie wirusowe, bakteryjne lub innego rodzaju)	
	10	Problemy z żołądkiem, wątrobą, nerkami lub trawieniem	
	11	Inne rodzaje problemów zdrowotnych	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	
HPROBLIM		**Problemy zdrowotne ograniczające codzienne czynności**	HPROBNUM = 1,2
219		*Czy najbardziej poważny problem zdrowotny spowodowany lub pogłębiony przez pracę ogranicza zdolność do codziennych czynności w pracy lub poza pracą*	
	0	Nie	
	1	Tak, do pewnego stopnia	
	2	Tak, znacząco	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	
HPROBJOB		**Praca związana z problemem zdrowotnym**	HPROBNUM = 1,2
220		*Rodzaj pracy, który spowodował lub pogłębił najpoważniejszy problem zdrowotny.*	
	1	Główna obecna praca	
	2	Druga obecna praca	
	3	Ostatnia praca (dotyczy wyłącznie osób niezatrudnionych)	
	4	Inna obecna lub wcześniejsza praca	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
HPROBBRK		**Czas trwania nieobecności w pracy z powodu problemu zdrowotnego związanego z pracą**	HPROBNUM = 1,2
221-222		*Liczba dni kalendarzowych w ciągu 12 miesięcy poprzedzających tydzień referencyjny, w których dana osoba była niezdolna do pracy w wyniku najpoważniejszego problemu zdrowotnego spowodowanego lub pogłębionego pracą.*	
	00	Dana osoba nadal nie podjęła ponownie pracy, ponieważ nie wróciła jeszcze do zdrowia, ale przewiduje podjąć pracę w przyszłości	
	01	Dana osoba przewiduje, że nigdy nie podejmie już pracy z powodu danego problemu zdrowotnego	
	02	Mniej niż jeden dzień lub brak okresu poza pracą	
	03	Co najmniej jeden dzień, ale mniej niż cztery dni	
	04	Co najmniej cztery dni, ale mniej niż dwa tygodnie	
	05	Co najmniej dwa tygodnie, ale mniej niż jeden miesiąc	
	06	Co najmniej jeden miesiąc, ale mniej niż trzy miesiące	
	07	Co najmniej trzy miesiące, ale mniej niż sześć miesięcy	
	08	Co najmniej sześć miesięcy, ale mniej niż dziewięć miesięcy	
	09	Od dziewięciu do dwunastu miesięcy	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	

3) **Moduł cząstkowy „Czynniki ryzyka zagrażające zdrowiu fizycznemu lub dobrostanowi psychicznemu”**

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
PHYSRISK		**Narażenie na czynniki ryzyka zagrażające zdrowiu fizycznemu**	WSTATOR = 1,2
223-224		*Narażenie w pracy na jeden z poniższych czynników ryzyka zagrażających zdrowiu fizycznemu. Proszę zaznaczyć czynnik, który Pan/i uważa za największe zagrożenie dla zdrowia fizycznego.*	
	01	Tak, głównie męczące lub bolesne pozycje	
	02	Tak, głównie powtarzalne ruchy dłoni lub ramion	
	03	Tak, głównie przemieszczanie ciężkich ładunków	
	04	Tak, głównie hałas	
	05	Tak, głównie silne drgania	
	06	Tak, głównie chemikalia, kurz, opary, dym lub gaz	
	07	Tak, głównie czynności wymagające silnej koncentracji wzroku	
	08	Tak, głównie poślizgnięcia, potknięcia lub upadki	
	09	Tak, głównie użytkowanie maszyn lub narzędzi ręcznych (z wyłączeniem pojazdów)	

Nazwa/kolumna	Kod	Opis	Filtr
	10	Tak, głównie użytkowanie pojazdów (w trakcie pracy, z wyłączeniem drogi do pracy lub z pracy)	
	11	Tak, głównie inny istotny czynnik ryzyka zagrażający zdrowiu fizycznemu	
	00	Brak istotnego czynnika ryzyka zagrażającego zdrowiu fizycznemu	
	99	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	
MENTRISK		**Narażenie na czynniki o negatywnym wpływie na dobrostan psychiczny**	WSTATOR = 1,2
225		*Narażenie w pracy na jeden z poniższych czynników ryzyka o możliwym negatywnym wpływie na dobrostan psychiczny. Proszę zaznaczyć czynnik, który według Pana/i ma najbardziej negatywny wpływ na dobrostan psychiczny.*	
	1	Tak, głównie duża presja czasu lub nadmierne obciążenie pracą	
	2	Tak, głównie przemoc lub zagrożenie przemocą	
	3	Tak, głównie nękanie lub zastraszanie	
	4	Tak, głównie niedostateczna komunikacja lub współpraca w ramach organizacji	
	5	Tak, dotyczy to przede wszystkim trudnych klientów, pacjentów, uczniów itp.	
	6	Tak, głównie niepewność zatrudnienia	
	7	Tak, głównie brak autonomii lub brak wpływu na tempo pracy lub procesy w pracy	
	8	Tak, głównie inny istotny czynnik ryzyka zagrażający dobrostanowi psychicznemu	
	0	Brak istotnego czynnika ryzyka zagrażającego dobrostanowi psychicznemu	
	9	Nie dotyczy (nie zawiera się w filtrze)	
	Pozostawić puste	Brak odpowiedzi/nie wiem	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1710

z dnia 13 listopada 2018 r.

dostosowujące współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/866

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ([1]), w szczególności jego art. 26 ust. 4,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/866 ([2]) ustalono współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018. Współczynnik korygujący został ustalony na podstawie informacji dostępnych w kontekście projektu budżetu na 2019 r., w szczególności biorąc pod uwagę kwotę dyscypliny finansowej w wysokości 468,7 mln EUR z tytułu rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o której mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

(2) Chociaż w przypadku rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym potrzeba zachowania dyscypliny finansowej kształtuje się na poziomie 468,7 mln EUR, informacje dostępne w związku ze sporządzonym przez Komisję listem w sprawie poprawek nr 1 do projektu budżetu na 2019 r. obejmującym prognozy dotyczące płatności bezpośrednich i wydatków związanych z rynkiem wskazują jednak, że istnieje potrzeba dostosowania współczynnika korygującego dyscypliny finansowej określonego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/866.

(3) W związku z tym, w oparciu o nowe informacje będące w posiadaniu Komisji, należy dostosować współczynnik korygujący zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przed dniem 1 grudnia roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego stosuje się współczynnik korygujący.

(4) Zasadniczo rolnicy składający wnioski o przyznanie pomocy w zakresie płatności bezpośrednich w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego (N) otrzymują wypłatę w ustalonym terminie płatności w roku budżetowym (N + 1). Państwa członkowskie mogą jednak, z zachowaniem pewnych limitów, realizować zaległe płatności na rzecz rolników po upływie tego terminu płatności. Takie zaległe płatności mogą być dokonywane w następnym roku budżetowym. W przypadku zastosowania dyscypliny finansowej w odniesieniu do danego roku kalendarzowego nie należy stosować współczynnika korygującego do płatności, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w latach kalendarzowych innych niż rok kalendarzowy, w którym obowiązuje dyscyplina finansowa. W związku z tym, aby zapewnić równe traktowanie rolników, należy ustanowić przepis mówiący, że współczynnik korygujący ma być stosowany wyłącznie do płatności, w odniesieniu do których wnioski o przyznanie pomocy złożono w roku kalendarzowym, w którym obowiązuje dyscyplina finansowa, niezależnie od tego, kiedy dokonywana jest dana płatność na rzecz rolników.

(5) Art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([3]) stanowi, że współczynnik korygujący stosowany do płatności bezpośrednich, ustalony zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stosuje się wyłącznie do płatności bezpośrednich przekraczających 2 000 EUR, które zostaną przyznane rolnikom w odnośnym roku kalendarzowym. Ponadto art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 stanowi, że w związku ze stopniowym wprowadzaniem płatności bezpośrednich współczynnik korygujący stosuje się do Chorwacji dopiero od dnia 1 stycznia 2022 r. Zatem współczynnik korygujący określony w niniejszym rozporządzeniu nie powinien mieć zastosowania do płatności dla rolników w tym państwie członkowskim.

(6) Wartość dostosowanego współczynnika korygującego powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu wszystkich płatności, które mają zostać przyznane rolnikowi w ramach wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018. W celu zapewnienia jasności należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/866.

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/866 z dnia 13 czerwca 2018 r. ustalające współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018 (Dz.U. L 149 z 14.6.2018, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

(7) W celu zapewnienia, by dostosowany współczynnik korygujący miał zastosowanie od dnia, od którego ma się rozpocząć wypłacanie płatności na rzecz rolników zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 grudnia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W celu ustalenia współczynnika korygującego przewidzianego w art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kwoty płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, które mają być przyznane rolnikom w wysokości przekraczającej 2 000 EUR na podstawie wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2018, zmniejsza się o współczynnik korygujący wynoszący 1,411917 %.

2. Zmniejszenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania w Chorwacji.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/866 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1711

z dnia 13 listopada 2018 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1371/2013 w odniesieniu do terminu stosowania zwolnień przyznanych indyjskim producentom eksportującym

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]), w szczególności jego art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 3,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

(1) W dniu 9 sierpnia 2011 r., w następstwie dochodzenia antydumpingowego, Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 ([2]) ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 62,9 % na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).

(2) W dniu 24 lipca 2012 r., w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków przeprowadzonego na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ([3]) (rozporządzenie podstawowe), Rada rozszerzyła środki rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 672/2012 ([4]), obejmując ich zakresem przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji.

(3) W dniu 16 stycznia 2013 r., w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków przeprowadzonego na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego, Rada rozszerzyła środki rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 21/2013 ([5]), obejmując ich zakresem przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii.

(4) W dniu 20 grudnia 2013 r. w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego Rada rozszerzyła środki rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1371/2013 ([6]), obejmując ich zakresem przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii i Indonezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii i Indonezji, oraz przyznała zwolnienie z tego cła przedsiębiorstwu Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd. Na podstawie art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1371/2013 cło staje się obowiązujące wobec całego przywozu

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) 2018/825 (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 791/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204 z 9.8.2011, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51), ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1) (zastąpione rozporządzeniem (UE) 2016/1036, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (UE) 2018/825).

([4]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 672/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 196 z 24.7.2012, s. 1).

([5]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 21/2013 z dnia 10 stycznia 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L 11 z 16.1.2013, s. 1).

([6]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1371/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii i Indonezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii i Indonezji (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 20).

produktu objętego postępowaniem (z wyjątkiem produktów wytworzonych przez Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd.), który uprzednio podlegał rejestrowaniu na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 322/2013 ([1]) wszczynającego dochodzenie w sprawie obejścia środków.

(5) W dniu 21 stycznia 2014 r. przedsiębiorstwo Pyrotek Incorporated, przedsiębiorstwo północnoamerykańskie posiadające zakłady lub biura sprzedaży w różnych państwach, w tym państwach członkowskich UE, złożyło wniosek o zwolnienie z rozszerzonych środków na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Pyrotek India Pvt. Ltd. – producenta eksportującego z Indii.

(6) W odpowiedzi na przesłany przez Komisję kwestionariusz przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd wskazało, że prowadziło wywóz produktu objętego postępowaniem w okresie dochodzenia w sprawie obejścia środków, które to dochodzenie doprowadziło do rozszerzenia środków na Indie, to jest w okresie od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. Przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd nie spełniało zatem warunków określonych w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. We wniosku zawarto jednak dowody wystarczające do uzasadnienia wszczęcia częściowego przeglądu okresowego środków rozszerzonych na Indie na podstawie art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(7) W dniu 23 września 2014 r. Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Podczas tego częściowego przeglądu okresowego Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. było rzeczywistym producentem produktu objętego postępowaniem, ponieważ rozpoczęło produkcję w sierpniu 2011 r. i nie brało udziału w praktykach mających na celu obejście środków.

(8) W dniu 10 września 2015 r., w następstwie dochodzenia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja zwolniła rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1507 ([2]) niektórych indyjskich producentów, w tym Pyrotek India Pvt. Ltd., z rozszerzenia cła stosowanego do przywozu produktu objętego postępowaniem wysyłanego z Indii, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Indii. W związku z tym przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. zostało, począwszy od tego dnia, objęte zwolnieniem z rozszerzonych środków wprowadzonych wobec wywozu do Unii.

(9) W dniu 6 listopada 2017 r. w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1993 ([3]), ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw.

2. **WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE ZWOLNIENIA**

(10) Jak określono w motywie 6 powyżej, Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. było rzeczywistym producentem produktu objętego postępowaniem, ponieważ rozpoczęło produkcję w sierpniu 2011 r. i nie brało udziału w praktykach mających na celu obejście środków. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o częściowym wznowieniu postępowania w sprawie zwolnienia.

(11) W dniu 18 maja 2018 r. Komisja Europejska częściowo wznowiła postępowanie w sprawie zwolnienia dotyczącego przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm zarówno pod względem długości, jak i szerokości, oraz o wadze powyżej 35 g/m^2, z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, pochodzących z ChRL lub wysyłanych z Indii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii, obecnie objętych kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([4]) („zawiadomienie o wszczęciu").

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 322/2013 z dnia 9 kwietnia 2013 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii i Indonezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii i Indonezji, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 101 z 10.4.2013, s. 1).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1507 z dnia 9 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1371/2013 rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz wysyłany między innymi z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii (Dz.U. L 236 z 10.9.2015, s. 1).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1993 z dnia 6 listopada 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 288 z 7.11.2017, s. 4).

([4]) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania dotyczącego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzonych na przywóz z Indii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indii (Dz.U. C 171 z 18.5.2018, s. 10).

(12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że zakres wznowienia ograniczony jest do zbadania, czy nie należy rozszerzyć zakresu czasowego zwolnienia o okres od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 10 września 2015 r.

(13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała również zainteresowane strony do przedstawienia uwag w celu wzięcia udziału w postępowaniu. Komisja poinformowała przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd., przemysł unijny i inne zainteresowane strony, o których wiadomo, że dotyczy ich postępowanie, o wszczęciu postępowania w sprawie zwolnienia oraz zaprosiła je do wzięcia udziału w tym postępowaniu.

(14) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

3. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM**

(15) Produktem objętym niniejszym postępowaniem są tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm zarówno pod względem długości, jak i szerokości, oraz o wadze powyżej 35 g/m^2, z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, pochodzące z ChRL, wysyłane z Indii, zgłoszone lub niezgłoszone jako pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00 (kody TARIC 7019 51 00 14, 7019 59 00 14).

4. **POSTĘPOWANIE**

a) **Zakres postępowania**

(16) Zakres postępowania ograniczony jest do zbadania, czy nie należy rozszerzyć zakresu czasowego zwolnienia o okres od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 10 września 2015 r.

b) **Pyrotek India Pvt. Ltd.**

(17) Pyrotek India Pvt. Ltd. jest indyjską spółką zależną wielonarodowej grupy Pyrotek z siedzibą w USA. Grupa Pyrotek jest dostawcą różnego rodzaju materiałów i narzędzi dla przemysłu metalurgicznego i aluminiowego.

(18) Wnioskodawca produkuje produkt objęty przeglądem w swoim zakładzie w Chennai w Indiach i sprzedaje go powiązanym przedsiębiorstwom w Unii. W większości przypadków przedsiębiorstwa powiązane w Unii dalej przetwarzają produkt objęty przeglądem i sprzedają przetworzony produkt odbiorcom końcowym.

c) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

(19) Należy przypomnieć, że Komisja ustaliła w swoim wcześniejszym częściowym przeglądzie okresowym ([1]), że przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. jest rzeczywistym producentem produktu objętego postępowaniem i nie angażowało się w praktyki związane z obchodzeniem środków.

(20) Jak określono w motywie 6, przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem w sprawie obejścia środków, które doprowadziło do rozszerzenia środków na Indie, czyli w okresie od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. i – na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1371/2013 – opłacało cło antydumpingowe od wywozu do Unii.

(21) Jak określono w motywie 11, w dniu 10 września 2015 r. przyznano przedsiębiorstwu Pyrotek India Pvt. Ltd. – na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1507 – zwolnienie z rozszerzonych środków wprowadzonych wobec wywozu do Unii, począwszy od dnia 11 września 2015 r. Jednakże data początkowa tego zwolnienia nie obejmowała okresu sprzed tej daty, podczas którego istniał obowiązek opłacania ceł antydumpingowych od dokonywanego przez Pyrotek India Pvt. Ltd. wywozu do Unii Europejskiej.

(22) Komisja dokonała ponownej oceny sytuacji i stwierdziła, że należy wyłączyć wywóz do Unii, który był realizowany przez przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. w okresie od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 10 września 2015 r., z płatności cła nałożonego w wyniku obchodzenia środków.

(23) Żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła również swoich opinii na piśmie, ani nie złożyła wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1507, motywy 12–16.

(24) W związku z tym Komisja uznaje za właściwe przyznanie zwolnienia przedsiębiorstwu Pyrotek India Pvt. Ltd. Zwolnienie to powinno mieć zastosowanie do okresu od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 10 września 2015 r., w myśl art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(25) W związku z powyższym należy zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1371/2013 w celu wyjaśnienia, że zwolnienia przyznane przedsiębiorstwom Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd. i Pyrotek India Pvt. Ltd. mają zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1371/2013, czyli od dnia 21 grudnia 2013 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1507 w dniu 11 września 2015 r. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1371/2013.

(26) Ponadto w następstwie uwag przedstawionych przez przedsiębiorstwo Pyrotek India Pvt. Ltd. po ujawnieniu Komisja uznaje za stosowne wyjaśnić, że wszelkie cła antydumpingowe opłacone w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez Pyrotek India Pvt. Ltd. oraz przywiezionego do Unii w okresie rejestracji towarów określonym w rozporządzeniu (UE) nr 322/2013, powinny kwalifikować się do złożenia wniosku o umorzenie lub zwrot.

(27) Właściwe jest zatem przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ([1]), do dnia 1 września 2019 r., w celu zapewnienia zwrotu lub umorzenia nienależnie uiszczonego cła przez krajowe organy celne zgodnie z przepisami prawa celnego obowiązującymi w przypadkach, gdy terminy, o których mowa w tym ustępie, wygasły przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. **PROCEDURA**

(28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1371/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosowanie zwolnienia przyznanego przedsiębiorstwom Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd. i Pyrotek India Pvt. Ltd. jest uzależnione od przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe wprowadzone przepisami ust. 1.

Zwolnienia przyznane przedsiębiorstwom Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd. i Pyrotek India Pvt. Ltd. stosuje się począwszy od dnia 21 grudnia 2013 r.";

2) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. Okres, o którym mowa w art. 121 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*), przedłuża się do dnia 1 września 2019 r. w odniesieniu do wniosków o umorzenie lub zwrot złożonych przez Montex Glass Fibre Industries Pvt. Ltd. i Pyrotek India Pvt. Ltd. zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego w celu objęcia tym okresem zwrotu lub umorzenia ceł antydumpingowych od przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia 10 września 2015 r., lub w okresie rejestracji przewidzianej art. 2 rozporządzenia (UE) nr 322/2013.

(*) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1712

z dnia 13 listopada 2018 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1013 nakładające tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. ([1]), w szczególności jego art. 5 i 7,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. ([2]), w szczególności jego art. 3 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. **KONTEKST**

(1) W dniu 18 lipca 2018 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/1013 ([3]) Komisja wprowadziła tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Zakres stosowania tych środków obejmował Republikę Południowej Afryki.

(2) Na podstawie art. 33 Umowy o Partnerstwie Gospodarczym („UPG") między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju („SADC"), z drugiej strony ([4]), państwa SADC objęte umową o partnerstwie gospodarczym powinny jednak zostać wyłączone z zakresu stosowania środków ochronnych wprowadzanych zgodnie z Porozumieniem WTO w sprawie środków ochronnych.

(3) Obecnie spośród państw SADC objętych umową o partnerstwie gospodarczym jedynie Republika Południowej Afryki podlega tymczasowym środkom ochronnym w odniesieniu do wyrobów ze stali, w zakresie 2 kategorii produktu, tj. walcowanych na gorąco arkuszy i taśm ze stali nierdzewnej (kategoria produktu 8) oraz walcowanych na zimno arkuszy i taśm ze stali nierdzewnej (kategoria produktu 9).

(4) Należy zatem zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1013 w celu usunięcia Republiki Południowej Afryki z zakresu stosowania środków tymczasowych dotyczących tych dwóch kategorii produktu.

II. **WZROST PRZYWOZU**

(5) Jak wskazano w poniższych tabelach, wyłączenie Republiki Południowej Afryki z zakresu stosowania środków tymczasowych nie zmienia ogólnych tendencji w przywozie dotyczących przedmiotowych dwóch kategorii produktu, które wciąż wykazują znaczny wzrost przywozu.

Kategoria produktu 8	2013	2014	2015	2016	2017
Przywóz ogółem (w tonach)	175 816	233 028	269 697	351 075	436 173
Wskaźnik (2013 = 100)	*100*	*133*	*153*	*200*	*248*
Z wyłączeniem Republiki Południowej Afryki	157 289	214 041	246 965	325 272	407 050
Wskaźnik (2013 = 100)	*100*	*136*	*157*	*207*	*259*

([1]) Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16.
([2]) Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1013 z dnia 17 lipca 2018 r. nakładające tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 181 z 18.7.2018, s. 39).
([4]) Dz.U. L 250 z 16.9.2016, s. 3.

Kategoria produktu 9	2013	2014	2015	2016	2017
Przywóz ogółem (w tonach)	697 457	1 017 613	787 521	843 352	976 108
Wskaźnik (2013 = 100)	*100*	*146*	*113*	*121*	*140*
Z wyłączeniem Republiki Południowej Afryki	645 259	954 614	697 537	751 259	869 549
Wskaźnik (2013 = 100)	*100*	*148*	*108*	*116*	*135*

(6) Z ogólnego punktu widzenia wyłączenie Republiki Południowej Afryki nie wpływa również na ogólną zmianę wielkości przywozu, biorąc pod uwagę niewielki udział tego państwa w całkowitym przywozie wynoszący mniej niż 0,5 % w latach 2013–2017. Z tego samego powodu przywóz z Republiki Południowej Afryki nie zmienia wniosków zawartych w motywie 81 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013 dotyczących wpływu innych czynników na sytuację przemysłu unijnego.

III. **POZIOM ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH**

(7) Republika Południowej Afryki powinna zostać wyłączona z zakresu stosowania tymczasowych środków ochronnych dotyczących kategorii produktu 8 i 9, a poziom kontyngentu należy odpowiednio dostosować w odniesieniu do tych kategorii. Przywóz z Republiki Południowej Afryki, który miał miejsce od czasu wejścia w życie tymczasowych środków ochronnych, powinien zostać z mocą wsteczną wyłączony z obliczenia kontyngentu bezcłowego na pozostały okres obowiązywania środków tymczasowych,

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Środków Ochronnych ustanowionego na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przywóz kategorii produktu 8 i 9 wymienionych w załączniku V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013 i pochodzących z Republiki Południowej Afryki nie podlega tymczasowym środkom ochronnym wprowadzonym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/1013. Załącznik V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013 dotyczący kategorii produktu 8 i 9 otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK V*

Kontyngenty taryfowe

Numer produktu	Nr porządkowy	Kategoria produktu	Kody CN	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Stawka cła dodatkowego
8	09.8508	Walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 11 00, 7219 12 10, 7219 12 90, 7219 13 10, 7219 13 90, 7219 14 10, 7219 14 90, 7219 22 10, 7219 22 90, 7219 23 00, 7219 24 00, 7220 11 00, 7220 12 00	178 865	25 %
9	09.8509	Walcowane na zimno arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20, 7220 90 80	423 442	25 %”

Artykuł 2

1. Załącznik IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013 powinien zostać zmieniony w odniesieniu do grup produktów 8 i 9 pochodzących z Republiki Południowej Afryki w celu odzwierciedlenia przepisów art. 1. Załącznik IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013 dotyczący Republiki Południowej Afryki otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK IV*

Wykaz produktów pochodzących z krajów rozwijających się, do których mają zastosowanie środki tymczasowe (oznaczone literą »x«)

Kraj/grupa produktu	1	2	3	4	5	6	7	8	9	12	13	14	15	16	17	18	20	21	22	23	25	26	28
Republika Południowej Afryki”																							

2. Towary pochodzące z Republiki Południowej Afryki należące do kategorii produktu 8 i 9, które zostały przywiezione do UE po wejściu w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1013, powinny zostać wyłączone z obliczenia kontyngentu bezcłowego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2018/1713

z dnia 6 listopada 2018 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do stawek podatku od wartości dodanej stosowanego do książek, gazet i czasopism

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ([3]) stanowi, że państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku od wartości dodanej (VAT) do publikacji na wszelkich nośnikach fizycznych. Stawki obniżonej VAT nie można jednak stosować do publikacji dostarczanych drogą elektroniczną, które są objęte stawką podstawową VAT.

(2) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 6 maja 2015 r. dotyczącym strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy oraz aby nadążyć za postępem technologicznym w gospodarce cyfrowej, należy umożliwić państwom członkowskim dostosowanie stawek VAT na publikacje dostarczane drogą elektroniczną do niższych stawek VAT na publikacje dostarczane na wszelkich nośnikach fizycznych.

(3) W swoim komunikacie z dnia 7 kwietnia 2016 r. dotyczącym planu działania w sprawie VAT Komisja wskazała, że publikacje dostarczane drogą elektroniczną powinny być objęte takim samym preferencyjnym traktowaniem pod względem stawki VAT jak publikacje dostarczane na wszelkich nośnikach fizycznych. W swoim niedawnym wyroku w sprawie C-390/15 ([4]) Trybunał Sprawiedliwości uznał, że dostawa publikacji cyfrowych na nośnikach fizycznych oraz dostawa publikacji cyfrowych drogą elektroniczną stanowią przykład sytuacji porównywalnych. W związku z tym właściwe jest wprowadzenie dla wszystkich państw członkowskich możliwości stosowania stawki obniżonej VAT do dostaw książek, gazet i czasopism, niezależnie od tego, czy są one dostarczane na nośniku fizycznym, czy drogą elektroniczną. Z tych samych powodów właściwe jest umożliwienie tym państwom członkowskim, które obecnie stosują – zgodnie z prawem Unii – stawki VAT niższe niż minimalna stawka określona w art. 99 dyrektywy 2006/112/WE lub przyznają zwolnienia z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie w odniesieniu do określonych książek, gazet lub czasopism dostarczanych na nośnikach fizycznych, stosowania takiego samego opodatkowania VAT względem takich książek, gazet lub czasopism, gdy są one dostarczane drogą elektroniczną.

(4) Od dnia 1 stycznia 2015 r. VAT od wszystkich usług świadczonych drogą elektroniczną jest pobierany w państwie członkowskim, w którym nabywca ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania. Ze względu na wdrożenie zasady miejsca przeznaczenia nie jest już konieczne stosowanie stawki podstawowej do publikacji dostarczanych drogą elektroniczną w celu zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji.

(5) Aby uniknąć nadmiernego wykorzystywania stawek obniżonych VAT w odniesieniu do treści audiowizualnych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania stawki obniżonej do książek, gazet i czasopism jedynie w przypadku, gdy publikacje te, niezależnie od tego, czy są dostarczane na nośnikach fizycznych, czy drogą elektroniczną, nie składają się w całości lub w przeważającej mierze z treści muzycznych lub wideo.

([1]) Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 205.
([2]) Dz.U. C 345 z 13.10.2017, s. 79.
([3]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).
([4]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 marca 2017 r., Postępowanie wszczęte przez Rzecznika Praw Obywatelskich (RPO), C-390/15, ECLI:EU:C:2017:174, pkt 49.

(6) Państwa członkowskie powinny zachować swobodę uznania, jeśli chodzi o ustalanie stawek VAT na publikacje i ograniczanie zakresu stawek obniżonych VAT, w tym – z zastrzeżeniem obiektywnego uzasadnienia – w przypadku gdy publikacje cyfrowe oferują taką samą treść czytelniczą.

(7) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie umożliwienie państwom członkowskim stosowania tych samych stawek VAT do publikacji cyfrowych dostarczanych drogą elektroniczną, jak stawki VAT, które stosują one obecnie do publikacji dostarczanych na wszelkich nośnikach fizycznych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 98 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stawki obniżone nie mają zastosowania do usług świadczonych drogą elektroniczną, z wyjątkiem usług określonych w załączniku III pkt 6.";

2) w art. 99 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oprócz stawek, o których mowa w art. 98 ust. 1, państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 2017 r. stosowały – zgodnie z prawem Unii – stawki obniżone niższe niż stawka minimalna określona w niniejszym artykule lub przyznawały zwolnienia z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie w odniesieniu do dostaw określonych towarów, o których mowa w załączniku III pkt 6, mogą również stosować takie samo opodatkowanie VAT w przypadku, gdy dostawa odbywa się drogą elektroniczną, zgodnie z załącznikiem III pkt 6.";

3) załącznik III pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„(6) dostarczanie, w tym w formie wypożyczeń w bibliotekach, książek, gazet i czasopism, na nośnikach fizycznych, dostarczanych drogą elektroniczną albo na oba sposoby (łącznie z broszurami, ulotkami i podobnymi materiałami drukowanymi, albumami, książeczkami do rysowania lub kolorowania dla dzieci, nutami drukowanymi lub w postaci rękopisu, mapami, mapami hydrograficznymi lub podobnymi), innych niż publikacje, które w całości lub w przeważającej mierze służą celom reklamowym, oraz innych niż publikacje, które w całości lub w przeważającej mierze składają się z treści wideo lub możliwej do odsłuchania muzyki;".

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1714

z dnia 6 listopada 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony, w odniesieniu do regulaminu Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 ust. 1 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa ramowa między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony ([1]) (zwana dalej „Umową") została podpisana w Manili w dniu 7 sierpnia 2017 r., a od dnia 4 października 2018 r. jest częściowo stosowana tymczasowo.

(2) Art. 56 ust. 1 Umowy ustanawia Wspólny Komitet odpowiedzialny między innymi za wspieranie skutecznego stosowania Umowy.

(3) Art. 56 ust. 4 Umowy stanowi, że Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin oraz że może tworzyć podkomitety i grupy robocze w celu zbadania konkretnych kwestii.

(4) Aby zapewnić skuteczne stosowanie Umowy, należy jak najszybciej przyjąć regulamin Wspólnego Komitetu oraz określić zakres uprawnień podkomitetów i grup roboczych.

(5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu oraz określenia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych powinno zatem być oparte na załączonych projektach decyzji Wspólnego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 56 Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią z drugiej, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu oraz określenia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych oparte jest na projektach decyzji Wspólnego Komitetu dołączonych do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 237 z 15.9.2017, s. 7.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE–AUSTRALIA NR …/2018

z dnia …

w sprawie przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu

WSPÓLNY KOMITET UE–AUSTRALIA,

uwzględniając Umowę ramową między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony ([1]) (zwaną dalej „Umową"), w szczególności jej art. 56,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Części Umowy są stosowane tymczasowo od dnia 4 października 2018 r.

(2) Zgodnie z art. 56 ust. 1 Umowy, ustanowiono Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli Stron.

(3) Zgodnie z art. 56 ust. 4 Umowy, Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin Wspólnego Komitetu zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Podpisano w …

W imieniu Wspólnego Komitetu UE–Australia
Współprzewodniczący

([1]) Dz.U. L 237 z 15.9.2017, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WSPÓLNEGO KOMITETU

Artykuł 1

Zadania i skład

1. Wspólny Komitet wykonuje zadania przewidziane w art. 56 Umowy.

2. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli Stron na odpowiednim szczeblu.

Artykuł 2

Przewodniczący

Wspólnemu Komitetowi przewodniczą wspólnie obie Strony.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się zasadniczo raz do roku. Posiedzenia Wspólnego Komitetu zwoływane są przez współprzewodniczących i odbywają się na zmianę w Brukseli i w Canberze, w terminie wspólnie uzgodnionym przez Strony. Za obopólną zgodą Stron nadzwyczajne posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą odbywać się na żądanie jednej ze Stron.

2. Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się zazwyczaj na szczeblu urzędników wyższego szczebla, ale mogą się one odbywać na szczeblu ministerialnym.

Artykuł 4

Upublicznienie

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu nie są jawne.

Artykuł 5

Uczestnicy posiedzeń

1. Przed każdym posiedzeniem sekretarze informują współprzewodniczących o planowanym składzie delegacji swojej Strony.

2. W stosownych przypadkach oraz za zgodą Stron na posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą być zapraszani eksperci lub przedstawiciele innych podmiotów w charakterze obserwatorów lub w celu przedstawienia informacji na określony temat.

Artykuł 6

Sekretarze

Przedstawiciel Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz przedstawiciel Departamentu Spraw Zagranicznych i Handlu Australii wspólnie sprawują funkcje sekretarzy Wspólnego Komitetu. Wszystkie komunikaty skierowane do współprzewodniczących oraz od nich wychodzące przekazywane są sekretarzom.

Artykuł 7

Porządek obrad

1. Współprzewodniczący sporządzają wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Wstępny porządek obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, przekazywany jest drugiej Stronie nie później niż 15 dni przed posiedzeniem.

2. Wstępny porządek obrad zawiera punkty przedłożone współprzewodniczącym nie później niż 21 dni przed posiedzeniem.

3. Wspólny Komitet przyjmuje ostateczny porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za obopólną zgodą Stron w porządku obrad można umieścić punkty inne niż te, które znajdowały się we wstępnym porządku obrad.

4. Za zgodą Stron Umowy współprzewodniczący mogą skrócić terminy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, jeżeli jest to konieczne.

Artykuł 8

Protokół

1. Sekretarze wspólnie przygotowują projekt protokołu każdego posiedzenia w ciągu 30 dni kalendarzowych od zakończenia posiedzenia. Projekt protokołu opiera się na podsumowaniu wniosków Wspólnego Komitetu sporządzonym przez współprzewodniczących.

2. Projekt protokołu jest zatwierdzany przez Strony w terminie 45 dni kalendarzowych od zakończenia posiedzenia lub w dowolnym innym terminie uzgodnionym przez Strony. Po uzgodnieniu projektu protokołu współprzewodniczący i sekretarze podpisują oryginał w dwóch egzemplarzach. Każda ze Stron otrzymuje jeden egzemplarz oryginału.

Artykuł 9

Decyzje i zalecenia

1. Wspólny Komitet może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze konsensusu Stron, zgodnie z art. 56 ust. 4 Umowy.

2. Wspólny Komitet może zadecydować o przyjęciu decyzji lub zaleceń w drodze procedury pisemnej. W takich przypadkach Strony wspólnie ustalają okres trwania procedury. Jeśli po upływie tego okresu żadna ze Stron nie wyrazi sprzeciwu wobec proponowanej decyzji lub proponowanego zalecenia, współprzewodniczący ogłaszają, że decyzję lub zalecenie przyjęto za obopólną zgodą.

3. Decyzje i zalecenia Wspólnego Komitetu są opatrzone, odpowiednio, nazwą „decyzja" lub „zalecenie", po której następuje sygnatura, data ich przyjęcia oraz opis przedmiotu. Każda decyzja określa datę jej wejścia w życie.

4. Decyzje i zalecenia przyjęte przez Wspólny Komitet są sporządzane w dwóch egzemplarzach i są podpisywane przez współprzewodniczących.

5. Każda Strona może zadecydować o publikacji decyzji i zaleceń Wspólnego Komitetu w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

Artykuł 10

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Wspólnego Komitetu jest kierowana do sekretarza tej Strony, do której należy autor, a następnie sekretarz ten informuje drugiego sekretarza.

2. Sekretarze zapewniają przekazanie współprzewodniczącym korespondencji skierowanej do Wspólnego Komitetu oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 11.

3. Korespondencja od współprzewodniczących Wspólnego Komitetu jest przesyłana Stronom przez sekretarzy i, w stosownych przypadkach, rozsyłana zgodnie z art. 11.

4. Korespondencja skierowana do współprzewodniczących oraz od nich wychodząca może mieć dowolną formę pisemną, w tym formę poczty elektronicznej.

Artykuł 11

Dokumenty

W przypadku gdy obrady Wspólnego Komitetu opierają się na dokumentach, dokumenty te będą numerowane i rozsyłane do uczestników posiedzenia przez sekretarzy.

Artykuł 12

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Wspólnego Komitetu obejmujące koszty personelu, podróży i pobytu, a także opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.

2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 13

Zmiany regulaminu

Zgodnie z art. 9 Strony mogą wspólnie uzgodnić wprowadzenie zmian do niniejszego regulaminu.

Artykuł 14

Podkomitety i grupy robocze

1. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o powołaniu podkomitetów i grup roboczych wspierających go w wykonywaniu jego obowiązków.

2. Wspólny Komitet może zadecydować o zmianie zakresu uprawnień podkomitetu lub grupy roboczej, lub o rozwiązaniu podkomitetu lub grupy roboczej, które powołał.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE–AUSTRALIA NR …/2018

z dnia …

w sprawie określenia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych

WSPÓLNY KOMITET UE–AUSTRALIA,

uwzględniając Umowę ramową między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony ([1]) (zwaną dalej „Umową"), a w szczególności jej art. 56, a także art. 14 regulaminu Wspólnego Komitetu,

a także mając na uwadze, że art. 14 ust. 1 regulaminu Wspólnego Komitetu stanowi, iż Wspólny Komitet może powoływać podkomitety i grupy robocze wspierające go w wykonywaniu jego obowiązków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się zakres uprawnień podkomitetów i grup roboczych Wspólnego Komitetu określony w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Podpisano w …

W imieniu Wspólnego Komitetu UE–Australia

Współprzewodniczący

([1]) Dz.U. L 237 z 15.9.2017, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

ZAKRES UPRAWNIEŃ PODKOMITETÓW I GRUP ROBOCZYCH WSPÓLNEGO KOMITETU

Artykuł 1

Podkomitety i grupy robocze mogą prowadzą dyskusje dotyczące wdrożenia Umowy w dziedzinach objętych zakresem ich kompetencji. Podkomitety i grupy robocze mogą również prowadzić dyskusje o kwestiach lub konkretnych projektach związanych z odpowiednimi obszarami współpracy dwustronnej.

Artykuł 2

1. Podkomitety i grupy robocze pracują pod nadzorem Wspólnego Komitetu. W ciągu 30 dni kalendarzowych od końca każdego swojego posiedzenia składają sprawozdanie współprzewodniczącym oraz przekazują im wnioski i protokół z posiedzenia.

2. Podkomitety i grupy robocze nie posiadają uprawnień do podejmowania decyzji, ale mogą one z własnej inicjatywy przekazywać Wspólnemu Komitetowi zalecenia.

Artykuł 3

1. W skład podkomitetów i grup roboczych wchodzą przedstawiciele obu Stron.

2. Podkomitety i grupy robocze mogą zapraszać na swoje posiedzenia ekspertów oraz zasięgać ich opinii na temat konkretnych punktów porządku obrad.

Artykuł 4

Podkomitetom i grupom roboczym współprzewodniczą obie Strony.

Artykuł 5

Każdemu podkomitetowi i grupie roboczej przewodniczą wspólnie przedstawiciele Stron, po jednym z każdej Strony.

Artykuł 6

1. Posiedzenia podkomitetów i grup roboczych odbywają się za każdym razem, gdy wymagają tego okoliczności, na pisemny wniosek jednej ze Stron. Każde posiedzenie odbywa się w terminie i w miejscu wspólnie ustalonym przez Strony.

2. W przypadku gdy jedna ze Stron wnosi o zwołanie posiedzenia podkomitetu lub grupy roboczej, sekretarz drugiej Strony udziela odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od otrzymania takiego wniosku. W szczególnie pilnych przypadkach posiedzenia podkomitetów i grup roboczych mogą zostać zwołane w trybie przyspieszonym za obopólną zgodą Stron.

3. Posiedzenia podkomitetów i grup roboczych zwoływane są wspólnie przez obu sekretarzy.

Artykuł 7

1. Każda ze Stron może zwrócić się do współprzewodniczących o umieszczenie danego punktu w porządku obrad posiedzenia. Takie wnioski są składane sekretarzom co najmniej 15 dni roboczych przed posiedzeniem, a wszelkie dokumenty uzupełniające co najmniej 10 dni roboczych przed posiedzeniem.

2. Sekretarze przekazują Stronom projekt porządku obrad nie później niż 5 dni roboczych przed posiedzeniem. W wyjątkowych okolicznościach Strony mogą wspólnie postanowić o dodaniu punktów do porządku obrad w trybie przyspieszonym.

Artykuł 8

Sekretarze wspólnie sporządzają projekt protokołu każdego posiedzenia.

Artykuł 9

O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenia podkomitetów i grup roboczych nie są jawne.

DECYZJA RADY (UE) 2018/1715

z dnia 12 listopada 2018 r.

w sprawie wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2020 r., rocznej kwoty na 2019 r., pierwszej raty za 2019 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2021 i 2022

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ([1]), w szczególności jej art. 7 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju ([2]), w szczególności jego art. 21 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/323 Komisja ma przedstawić do dnia 15 października 2018 r. wniosek określający: a) pułap kwoty wkładów na 2020 r.; b) roczną kwotę wkładów na 2019 r.; c) kwotę pierwszej raty wkładów za 2019 r.; oraz d) indykatywną, niewiążącą prognozę dotyczącą spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2021–2022.

(2) Zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) 2015/323 Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) przekazał Komisji swoje zaktualizowane szacunki zobowiązań i płatności związanych z instrumentami, którymi zarządza.

(3) Art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/323 stanowi, że wezwania do wniesienia wkładów w pierwszej kolejności wykorzystują kwoty określone dla poprzednich Europejskich Funduszy Rozwoju (EFR). Należy zatem wezwać do wniesienia wkładów w ramach 10. EFR dla EBI oraz w ramach 11. EFR dla Komisji.

(4) W decyzji Rady (UE) 2017/2171 ([3]) ustalono pułap rocznej kwoty wkładów państw członkowskich na poczet EFR na 2019 r. na 4 600 000 000 EUR dla Komisji oraz 300 000 000 EUR dla EBI,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pułap rocznej kwoty wkładów państw członkowskich na poczet EFR na 2020 r. ustala się niniejszym na 4 900 000 000 EUR. Kwota ta zostaje podzielona na 4 600 000 000 EUR dla Komisji oraz 300 000 000 EUR dla EBI.

Artykuł 2

Roczną kwotę wkładów państw członkowskich na poczet EFR na 2019 r. ustala się niniejszym na 4 700 000 000 EUR. Kwota ta zostaje podzielona na 4 400 000 000 EUR dla Komisji oraz 300 000 000 EUR dla EBI.

Artykuł 3

Poszczególne wkłady na rzecz EFR, które państwa członkowskie mają wpłacić Komisji oraz EBI w ramach pierwszej raty za 2019 r., określono w tabeli w załączniku.

([1]) Dz.U. L 210 z 6.8.2013, s. 1.
([2]) Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 17.
([3]) Decyzja Rady (UE) 2017/2171 z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie wysokości wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2019 r., rocznej kwoty na 2018 r., pierwszej raty za 2018 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2020 i 2021 (Dz.U. L 306 z 22.11.2017, s. 21).

Artykuł 4

Indykatywną, niewiążącą prognozę dotyczącą spodziewanych rocznych kwot wkładów na 2021 r. ustala się niniejszym na 4 000 000 000 EUR dla Komisji oraz 300 000 000 EUR dla EBI, natomiast na 2022 r. – na 3 500 000 000 EUR dla Komisji oraz na 400 000 000 EUR dla EBI.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE	Klucz dot. 10. EFR w %	Klucz dot. 11. EFR w %	Pierwsza rata za 2019 r. (w EUR)		Ogółem
			Komisja 11. EFR	EBI 10. EFR	
BELGIA	3,53	3,24927	64 985 400,00	3 530 000,00	68 515 400,00
BUŁGARIA	0,14	0,21853	4 370 600,00	140 000,00	4 510 600,00
CZECHY	0,51	0,79745	15 949 000,00	510 000,00	16 459 000,00
DANIA	2,00	1,98045	39 609 000,00	2 000 000,00	41 609 000,00
NIEMCY	20,50	20,57980	411 596 000,00	20 500 000,00	432 096 000,00
ESTONIA	0,05	0,08635	1 727 000,00	50 000,00	1 777 000,00
IRLANDIA	0,91	0,94006	18 801 200,00	910 000,00	19 711 200,00
GRECJA	1,47	1,50735	30 147 000,00	1 470 000,00	31 617 000,00
HISZPANIA	7,85	7,93248	158 649 600,00	7 850 000,00	166 499 600,00
FRANCJA	19,55	17,81269	356 253 800,00	19 550 000,00	375 803 800,00
CHORWACJA	0,00	0,22518	4 503 600,00	0,00	4 503 600,00
WŁOCHY	12,86	12,53009	250 601 800,00	12 860 000,00	263 461 800,00
CYPR	0,09	0,11162	2 232 400,00	90 000,00	2 322 400,00
ŁOTWA	0,07	0,11612	2 322 400,00	70 000,00	2 392 400,00
LITWA	0,12	0,18077	3 615 400,00	120 000,00	3 735 400,00
LUKSEMBURG	0,27	0,25509	5 101 800,00	270 000,00	5 371 800,00
WĘGRY	0,55	0,61456	12 291 200,00	550 000,00	12 841 200,00
MALTA	0,03	0,03801	760 200,00	30 000,00	790 200,00
NIDERLANDY	4,85	4,77678	95 535 600,00	4 850 000,00	100 385 600,00
AUSTRIA	2,41	2,39757	47 951 400,00	2 410 000,00	50 361 400,00
POLSKA	1,30	2,00734	40 146 800,00	1 300 000,00	41 446 800,00
PORTUGALIA	1,15	1,19679	23 935 800,00	1 150 000,00	25 085 800,00
RUMUNIA	0,37	0,71815	14 363 000,00	370 000,00	14 733 000,00
SŁOWENIA	0,18	0,22452	4 490 400,00	180 000,00	4 670 400,00
SŁOWACJA	0,21	0,37616	7 523 200,00	210 000,00	7 733 200,00
FINLANDIA	1,47	1,50909	30 181 800,00	1 470 000,00	31 651 800,00
SZWECJA	2,74	2,93911	58 782 200,00	2 740 000,00	61 522 200,00
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	14,82	14,67862	293 572 400,00	14 820 000,00	308 392 400,00
OGÓŁEM UE-28	100,00	100,00	2 000 000 000,00	100 000 000,00	2 100 000 000,00

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1716

z dnia 13 listopada 2018 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/776/UE ustanawiającą Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi ([1]), w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 ([2]) określono ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności, który da młodym ludziom możliwość angażowania się w działania solidarnościowe. Program przyczyni się do rozwiązania niezaspokojonych potrzeb społecznych i wzmocnienia społeczności, przyczyniając się jednocześnie do osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego rozwoju młodych ludzi.

(2) Zarządzanie częścią Europejskiego Korpusu Solidarności obejmuje realizację projektów technicznych, które nie pociągają za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego.

(3) Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego („Agencja") wykazała zdolność do skutecznego podejścia w zarządzaniu programami unijnymi. Przez kilka lat udało jej się zgromadzić kompetencje, umiejętności i potencjał w zakresie zarządzania przekazanymi jej programami.

(4) Analiza kosztów i korzyści przeprowadzona zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 uwidoczniła zarówno ilościowe, jak i jakościowe korzyści wynikające z przekazania Agencji zarządzania częścią działań Europejskiego Korpusu Solidarności.

(5) Jeśli chodzi o porównanie kosztów z „opcją wewnętrzną", analiza kosztów i korzyści wykazała, że zarządzanie zadaniami przez Agencję jest o 30 % bardziej wydajne i racjonalne pod względem kosztów w ujęciu wartości bieżącej netto. Nowe działania przewidziane do przekazania Agencji zgodne są z jej obecnym mandatem i misją. Stanowią one również kontynuację jej obecnych działań, takich jak projekty wolontariatu europejskiego przekazane jej w ramach programu Erasmus+ ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 ([3]). Ponadto zainteresowane strony z Europejskiego Korpusu Solidarności odniosłyby korzyści ze zdobytego przez Agencję doświadczenia w zarządzaniu programami. Z drugiej strony rozwiązanie wewnętrzne byłoby problematyczne, ponieważ działania przewidziane do delegowania nigdy nie były zarządzane wewnętrznie przez nadrzędne dyrekcje generalne, którym brakuje zdolności do zarządzania nimi we własnym zakresie.

(6) Należy zatem na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 powierzyć Agencji odpowiedzialność za realizację części nowych działań Europejskiego Korpusu Solidarności, a zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą Komisji 2013/776/UE ([4]).

(7) W celu zapewnienia spójnej realizacji niniejszej decyzji i odnośnych działań należy zagwarantować, że Agencja będzie wykonywać swoje zadania związane z realizacją tych działań od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2018/1475.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji wykonawczej są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,

([1]) Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 z dnia 2 października 2018 r. ustanawiające ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013, rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 i decyzję nr 1313/2013/UE (Dz.U. L 250 z 4.10.2018, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+": unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).

([4]) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/776/UE z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia „Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego" i uchylenia decyzji 2009/336/WE (Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 46).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2013/776/UE, w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) Europejski Korpus Solidarności.

Agencji powierza się również świadczenie usług na rzecz innych programów unijnych, które przyczyniają się do realizacji celów Europejskiego Korpusu Solidarności, o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1475 z dnia 2 października 2018 r. ustanawiające ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013, rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 i decyzję nr 1313/2013/UE (Dz.U. L 250 z 4.10.2018, s. 1).”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie aktu podstawowego ustanawiającego ramy prawne Europejskiego Korpusu Solidarności ([5]).

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

([5]) Zob. przypis 2.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL